

**Questiones spiritualis [con]iuiuij delicias preferentes,
super euangelijs tam de te[m]pore [quam] de sanctis**

Johannes <de Turrecremata>

Lyon, 18. Jan. 1509

In festo sancti andree.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70506](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70506)

merēdi. Fides tamen magis cōgruit ad particulariter merēdū miraculozū operationē. vt pz ex supradictis. ¶ Ad tertā rñdet. negando consequentiā. Et ratio est. quia fides non est sufficiens causa ad miracula faciēda. sed dispositio quedam. Sicut autēz miracula sū ordinem diuine p uidentie que hominibz congrua remedia pro varijs causis diuer sūmode dispensat.

¶ Expliciunt questioēs euangeliozū dominicalium per totū annū edite per reuerendū patrem z dominum Iohannem de turre cremata. cardinalē sancti sicuti.

¶ Incipiunt questiones euangeliozū de sanctis.

M festo beati Andree est euangeliū. Ambulans iesus etc. Matt. iiii. Circa qd possunt disputari sequētes questiones.

¶ Prima. vtz christ⁹ conuenienter vocauit ad predicationis officium petrum

et andream et iacobum zebedel et iohannem. ¶ Secunda. vtz oporteat sequentibus christum omnia temporalia relinquere. ¶ Tertia. vtz beatus andreas et alij qui secuz sūnt vocati hac vocatiōe. fuerit vocatus ad apostolatū.

D primā questioē sic procedit. Et videt qd xps non conuenienter vocauit ad predicationis officium petrum z andream et iacobum zebedel z iohannem de quibus in euangelio. Quia simplices z indocti prohibentur eligi. vt. xxxix. dist. de petro. S3 isti apostoli erant simplices et indocti. ergo conuenienter nō debuerunt eligi. ¶ Secdo sic. electio ad officium quod respicit vniuersum orbem debet esse de personis de omni natione et non de vna speciali. ergo christus eligens apostolos de vna gēte. scilicet de iudea videtur inconuenienter. ele gisse. ¶ Tertio queritur. quare magis de arte piscatoria que videtur vilior esse inter omnes elegerit eos qd de alia. ¶ In oppositum est euangeliū. cui non potest subesse falsum. nec in operibus christi aliqd inconueniens. ¶ Respondeo dicendum. qd christus conuenienter elegit petrum

In festo sancti andree.

et andream et ad predicationis
et dispensationis diuini verbi mi-
nisterium. Patet. quia christus est
virtus et sapientia. s. loquens. ergo ipse
sapienter omnia fecit et virtuose.
Ad rationes in oppositum. Ad
primam respondetur. quod isti apo-
stoli cum a christo fuerunt depu-
tati predicationis officio. ipse fe-
cit ipsos idoneos et doctos et sup-
pleuit omnes defectus in eis. quod
dicitur. Ego dabo vobis os et sa-
pientiam cui non poterunt resi-
stere omnes aduersarii vestri. Do-
luit autem hos simplices et indo-
ctos assumere ad predicationis
officium. ne aliquis eorum glo-
riaretur se sua virtute aut sapien-
tia eligi meruisse. Nec ratio assi-
gnatur a paulo apostolo. s. loquens.
dicens. Videte vocationem ve-
stram fratres. quoniam non multi
sapientes secundum carnem. non mul-
ti potentes. non multi nobiles. sed
que stulta sunt mundi. id est. eos. qui
secundum mundum stulti videbantur. ele-
git deus ad predicationis officium
scilicet piscatores illiteratos. et
hoc ut confundat sapientes. id est. eos
qui de sapientia mundi confidunt
et infirma mundi. id est. homines im-
potentes secundum mundum. id est. rusticos
et colonos elegit deus ad predi-
cationis officium. et hoc ideo. ut
confundat fortia. id est. potentes hu-
ius mundi. Item elegit ad predi-
cationis officium ignobilia mun-
di. id est. eos qui secundum modum sunt igno-
biles. et contempribilia. id est. eos qui
secundum mundum sunt contemptibi-

les. ut pauperes. et ea que non sunt
id est. eos qui non videntur esse in se-
culo aliquid elegit ad predicationis
officium. et hoc ideo. ut ea que
sunt. id est. eos que false in mundo aliud
esse videtur destrueret. et assignat
rationem horum dicens. ideo non
elegit excellentes in seculo sed
abiectiones. ut non gloriaretur omnis
caro in conspectu eius. id est. nul-
lus pro quacunque carnis excellen-
tia gloriaretur per comparationem
ad deum. ex hoc enim quod mundum
sue fidei subiecit non per sublimi-
tatem in mundo sine seculo sed per
abiectiones non potest homo glo-
riari quod per aliquam carnalem ex-
cellentiam saluatus sit mundum.
Nota tamen quod licet christus a princi-
pio vocauerit ad predicationis
officium simplices homines non
tamen ita quod nullus vocauerit li-
teratum quia nathanael et nicodemus
vocaui. ut patet Job. 1. et in
quod si solos simplices vocasset cre-
di posset quod fuissent ex simplicitate
decepti. Verum tamen simplices
magis constituit apostolos et
predicatos euangelii quam literatos
ut fides euangelii magis
attribueretur sapientie diuine quam
humane. sicut dictum est. Ad
secundam respondetur. negando pre-
sumptam. imo convenienter de illa so-
la gente iudaeica assumendi erat
apostoli. de qua assumpti fuerunt
prophete. cui erat fides vniuersi
de consensu euangelistarum. assu-

In festo sancti andree. Fo. clvj.

gnans hanc rationem dicit sic. quod
gēs hebreā tantum deputata est
a christo ad prophetizandū illa
que de illo futura erant. Nō qui
dem quin per sybillas et vates
ipsoꝝ gentiliū multa de xp̄o
dicta. et multa in libris eoz legū
tur que p̄ nostra christiana reli
gione testimoniū ducunt. que a
sanctis angelis vel ab ipsis pro
phetis indeoz audire potuerūt.
Sicut etiam ipsum xp̄m in car
ne presentē demonā coacta sunt
confiteri. que tamen illi gēti he
breæ ad prophetizandū et pre
dicandū deputata erant. vñs
deus verus qui fecit celū et ter
ram et omnia que in eis sunt. quo
offenso sepe suis hostibus subde
batur. merito solum de gēte illa
prophetas et apostolos habere
voluit. quod etiam magnum be
neficiū fuit quod prestitit eccle
sie sue vbiq; per terras diffusert
gens hebreā que inimica rema
nebat xp̄i nominis vbiq; iam di
spersa et delata. ne illa q̄ de xp̄o
per prophetas et apostolos dicta
sunt ficta a nobis putarētur esse
composita. codices prophetarū
et apostolorū de gente eoz vbiq;
portarent. et sic fieret vt gēs in
mica fidei nostre testis fieret ve
ritatis nostre. ¶ Ad tertiam rati
onem q̄ triplex ratio ex dictis san
ctorum potest colligi. qua osten
dit cōgruū fuisse apostolos hos
maiores de arte piscatoria fuis
se vocatos magis q̄ de alia.
Prima ex ipsius artis vilitate et

paupertate. Dicit enim augusti
nus. quod ideo dominus nō elegit
reges aut senatores aut philoso
phos ad apostolatū. sed elegit
indoctos pauperes et piscatores
quia si doctores vel oratores ele
gisset. fortassis quilibet eozū di
ceret se electum. quia doctrina
sua eligi meruit propter qd̄ de
noster volens superbiorum fran
gere ceruices non quesivit p̄ ora
tozem. piscatozem. sed per pesca
tozem lucratus est imperatozē.
Secunda causa sequit̄ ex ipsius
artis congruitate. Dicit enī chri
stostomus super hūc passū. Lō
grue deus noster per loca pesca
tozia transit piscatores piscatus
rus. qui piscatores future digni
tatis gratiam sui opere artifi
cū prophetabant. quia sicut qui
retia iactat in aqua. nescit quos
piscos comprehensurus sit. Sic
et doctor quando diuini sermo
nis retia iactat super populum
nescit qui sunt accessuri ad do
minum. quoscunq; dominus ex
citauerit illi adherent eius do
ctrine. Tertia ratio sequitur ex
illius artis a peccato immunitate.
Querit enim gregorius quare
petrus post eius conversionē
ad piscationem rediit. et Mat
theus ad telonei negocium non
resedit. Solut̄ quod quia nego
cium quod ante conversionem
sine peccato extitit. Hoc etiam
post conversionem repetere cul
pa non fuit.

In festo sancti andree.

D secūda
questionē sic.
pcedit. Et vi
detur q̄ non
oporteat se
quētib? xpm
oia tēporalia
relinquere. ¶ Primo sic. Pau
tas non requiritur ad perfectio
nem. ergo &c. antecedēs pbatur
qz relinquere omnia videtur es
se illicitū. Apostol? eī. ij. Cor.
vij. dat formam fidelibus faciē
di elemosynas dicens. Si volun
tas prompta est. fm̄ illud quod
habet accepta est. id est. vt neces
saria retineatis. & postea subdit
Nō vt alijs sit remissio vobis au
tem tribulatio. glo. id ē. pauper
tas. ¶ Secūdo sic. Qui cūq; expo
nit se periculo peccat. sed ille q̄
omnibus suis relictis volunta
riam paupertatez sectatur expo
nit se piculo. fm̄ illud Proverb.
xxx. Ne forte egestate cōpulsus
furer & p̄iorem nomen domini.
¶ Tertio sic. Vir? in medio cō
sistit. vt dicitur. ij. Ethicoz. sed il
le qui omnia dimittit per volun
tariam paupertatem nō videtur
in medio consistere. sed magis
in extremo. ergo non agit virtuo
se. et ita hoc non pertinet ad vi
te perfectionem. In oppositum
videtur esse euangelium p̄sens.
¶ Respondeo dicendum. q̄ seq̄
la christi duplex potest distingui
Una est cōmunis et necessaria
omnibus ad salutem in qua con

sistit p̄fectio vite christiane. ad
quam pertinet perfecta obserua
tia p̄ceptorum charitatis. De
qua sequela habetur. Jobāns.
vij. vbi dicitur. Qui sequit me.
sez credendo et amando. nō am
bulat in tenebris. sed habebit lu
men vite. De quo Marthei. xij.
Si vis ad vitam ingredi serua
mandata. Alia est sequela christi
sti supra communem statum sa
luti necessariū sicut sequela ip̄i
per imitationē vite in paupertate
austeritatez h̄mōi. aut in passio
ne. De qua sequela dicitur in p̄
senti euāgelio q̄ apostoli isti vo
cati. secuti sūt christū. Et Mar
thei. xij. dicitur. Venite omnia
que habes et sequere me Et pe
trus apostolus dicit. Quid erit
nobis qui reliquimus omnia et
secuti sumus te. Juxta hanc du
plicem sequelam distinguitur
plex perfectio. vt tangit sanctus
Thomas secūda secūde. q. cxxx.
xiiij. art. ij. ad. ij. vbi ita dicit.
q̄ homo habet quādā p̄fectionē
sue nature statim cum qua nasci
tur que pertinet ad rationē sp̄i.
Est et alia perfectio ad quam p̄
augmentum adducitur. Ita est
quedam perfectio caritatis per
tinens ad ipsam speciem chari
tatis. vt sez deus ametur super
omnia. & nihil contra eum ametur.
Est autem alia p̄fectio chari
tatis etiaz in hac vita ad quam
aliquis per aliquid augmentus
spirituale peruenit. vtpote cum
homo etiam a rebus licitis ab

In festo sancti andree. Fo. clxvj.

finet. vt liberti diuinis obsequiis vacet. Et hoc modo religio dicitur quedam disciplina siue exercitium ad apprehendendum hoc perfectionis augmentum. Unde in collationibus patrum dicit abbas moyses de religiosis loquens. Ieiuniorum inedia vigilias labores corporis nuditate lectio nem ceterasque virtutes debere suscipere nos nouerimus vt ad perfectionem charitatis possimus conscendere. Ista distinctio prehabitis. Ista conclusio prima. Ad sequelam primam christi et ad habendam primam perfectionem non est necessarium omnia relinquere temporalia voluntariam paupertatem. sed sufficit vt super omnia deus diligatur et nihil contra eum ametur. siue quod precepta charitatis obseruentur. Ista conclusio est manifesta. Nam vt dicit sanctus Thomas. Summa perfectio potest esse cum magna opulentia. Nam abraham cui dictum est. *Gen. xij.* Ambula coram me et esto perfectus. legitur diues fuisse. Et si militer reges et principes christiani. plati et alij christiani maiores qui non renunciant bonis temporalibus quorum multi sunt in statu gratie. ¶ Secunda conclusio. Ad sequelam secundam et secundam perfectionem requiritur renunciatio siue dimissio temporalium vt patet *Matth. xix.* Si vis perfectus esse etc. Et *Lu. ix.* Qui vult venire post me abneget semet

ipsum et sequatur me. Ista conclusio patet. quia sicut dictum est. Ista religio est quedam disciplina siue exercitium per quod peruenitur ad perfectionem charitatis ad quod necessarium est quod aliquis abstractus a rebus mundanis. Dicit enim Augustinus libro. *x.* professionum ad deum loquens. minus te amat qui tecum aliquid amat quod non propter te amat. Vnde in libro. *lxxij. q.* dicit Augustinus. quod nutrimentum charitatis est diminutio cupiditatis. perfectio vbi nulla cupiditas. Ex hoc quod aliquis res mundanas possidet allicitur amor eius ad earum amorem. Vnde Augustinus in epistola ad Paulinam et Therasiam. quod terrena diliguntur artius adeptam quam percipit. Et Chrysostomus dicit super *Matth. x.* quod appositio diuitiarum maiorem accendit flammam et vehementior sit cupiditas. Et inde est quod ad perfectionem charitatis acquirendam primum fundamentum est voluntaria paupertas. vt absque proprio vincat. dicente domino. *Matth. xix.* Si vis perfectus esse vade et vende omnia que habes et da pauperibus et veni sequere me. ¶ Ad rationes in oppositum. ¶ Ad primam respondetur. negando consequentiam. Et ad dictum apostoli dicendum quod loquitur infirmis quos sic dare monet vt egestatem non patiantur. Et similiter ex alia glosa. non est intelligendum quod non liceat omnia temporalia abdicere. sed quod hoc non

In festo sancti andree.

et necessitate requiratur. Ad secundam respondetur. negando minorem. Dicimus enim quod ille qui propter christum omnia dimittit. non exponit se periculo spirituali vel corporali. Spirituale quidem periculum prouenit ex paupertate quando non est uoluntaria. Periculum autem corporale non imminet illis qui intentione sequendi christum omnia sua relinquunt. diuine prouidentie se committentes. Unde Augustinus dicit libro de sermone domini in monte. Querentibus regnum dei et iustitiam eius non debet subesse sollicitudo ne necessaria desint. Ad tertiam respondetur. negando minorem. Et ratio est. quia medium uirtutis secundum philosophum accipitur secundum rationem rectam non secundum quantitatem rei et ideo quicquid potest fieri secundum rationem rectam non est uiciosum ex magnitudine quantitatis sed magis uirtuosum. Esset autem preter rationem rectam si quis omnia sua consumeret in intemperantia vel absque utilitate. Est autem secundum rationem rectam quod aliquis diuitias abiciat ut contemplationi sapientie vacet. quod et philosophi quidam fecisse leguntur. Unde multo magis secundum rationem rectam est. ut homo omnia bona sua relinquat ad hoc quod christum perfecte sequatur. Unde hieronymus ad rusticum monachum. nudum christum nudum sequere.

D tertiam questionem. uerus beatus andreas et alii qui secum sunt uocari hac uocatione. fuerit uocatus ad apostolatam. respondetur quod sic. Pro quo notandum quod triplex fuit uocatio apostolorum. Prima uocatio fuit immediate post baptismum christi. ut habetur Job. 1. quando duo discipuli Jobis audiverunt ipsum iohannem dicentem de christo. Ecce agnus dei. et secuti sunt iesus. Et ibi dicitur quod andreas frater simonis erat unus ex duobus qui secuti fuerunt iesum. Et dicitur infra. quod adduxit fratrem suum simonem ad iesum. Ista autem uocatio fuit ad christi familiaritatem. Secunda uocatio fuit in captura piscium quas describit Lucas. 5. c. ubi dicit. quod christus propter turbas irruentes ascendit in nauem petri ad predicandum. et finita predicatione iussit latari rete in capturas piscium. et uisa multitudo Petrus sciens quod non poterat esse uirtute humana prociudit ad genua iesu. Et ista uocatio dicitur esse ad discipulatum. Tertia autem uocatio fuit de qua hic in presenti euangelio fit mentio quando relictis omnibus secuti sunt iesum totaliter et adherentes ad predicta negocia amplius non reuersuri. Ex hac uocatione sunt uocati ad apostolatam etc.

mo. Circa quod venit disputant
dum hec questio?

Tertius beatus Nicolaus sic lucernas ardentes. i. sanctorum operum perfectionem habuit in manibus suis ut credat a cunabulis in baptismo ultra communem legem specialem effectum gratie suscepisse. Et videtur quod non quia baptisimus equalem effectum habet in omnibus. maxime in parvulis ubi non procedit alia dispositio maior in uno quam in alio. ergo beatus nicolaus non habuit cum parvulus fuerit baptisatus specialem effectum gratie. Et secundo sic in quocumque dispositione infans nascatur et quocumque habeat naturalia unus non nascitur magis peccator quam alius. ergo parvulus non debet regenerari magis vel melius quam alius. Et in oppositum arguitur ex multis que dicuntur de beato nicolaus. quod supra communem legem specialem gratiam suscepit ex baptismo. Dicitur primo in vita sua. quod innocencie

puerilia iura transcendens et angelice institutionis discipulus effectus est. Secundo legitur quod beatus nicolaus adhuc puerulus multo ieiunio macerabat corpus. Tertio ex illo quod dicitur. A puericia securus est dominum. Quarto ex illo quod legitur de eo quod postquam domini puerilem decurreret etatez cum actis mundi huius spiritibus oblectationibus. Christi se iugo subiiciens. documentis sanctis suum prebuit auditum. De operibus sanctis suis que velut lucerne ardentes splendebant in eo. historia plena est. Qualiter erat valde compositus. et super afflictis piis gestabat viscera. ut veraciter posset dicere illud Job. xxxi. Ab infantia crevit mecum miseratio. Quo circa dicitur in historia quod operibus sanctis nicolaus humiliter insistens revelatione divina prouectus est ad summum sacerdotum gradum. Et respondeo deo dicendum saluo meliori iudicio quod illa que dicta sunt. sunt satis probabilia testimonia quod iste sanctus in baptismo aliquam specialem gratiam supra communem legem acceperit. Nec est hoc inconueniens. quoniam ut inquit dominus bonauentura. in quarta distinctione. quarta. Gratia mensuratur secundum liberalitatem dei dantis. non secundum qualitates suscipientis nisi de congruo. et hoc secundum quod suscipiens se preparat. non secundum quod est capax. quia ergo deus operatur

In festo beati thome apostoli.

in baptismo fm exigentiā sacra-
menti. ⁊ interius vnus nō est ma-
gis disposit⁹ q̄ alter. ideo equa-
liter dat oibus paruulis q̄tum
est de lege cōmuni. qz tamen po-
testas eius nō est alligata sacra-
mento. nō est. necesse q̄ semper
det equaliter. sed potest facere
cui vult speciale p̄uilegiū. Nec
bonauētura. Concordat etiam
sc̄tus thomas in tertia pre. (q.
lxix. art. viij.) ¶ Ad rationes in
oppositum. ¶ Ad primā respon-
detur. q̄ ratio procedit de lege
cōmuni. sed cum deus operetur
in sacramēto vt agens volunta-
rium. potest fm ordinē sue pro-
uidētie aliquid speciale vni cō-
cedere qd̄ non alteri. ¶ Ad secū-
dam respōdetur negando p̄iam
ratione iam dicta.

In festo

beati thome
ap̄li est euan-
geliz. Tho-
mas aut̄ vnus
ex duodecim
rē. Johan. xx.
Circa qd̄ pos-
sunt disputa-

ri sequentes questiones. ¶ Pri-
mo. vtrū fides sit de visis. ¶ Se-
cundo. vtrū thomas de neces-
sitate salutis tenebatur. apparē-
te sibi domino ⁊ dicēte. Tho. rē.
confiteri fidez diuinitatis ⁊ hu-
manitatis in christo. ¶ Tertio.
vtrū credere his que non vidi-
mus sit laudabile.

¶ Prima
questiones sic
pcedit. C. iij.
q. j. ar. iij. De
videtur q̄ fi-
des sit de vi-
sis. ¶ Primo
ex p̄senti eū

gelio vbi xps ait ip̄ome. ¶ Quia
vidisti me thoma. credidisti. er-
go de eodem est visio ⁊ fides.
¶ Secdo sic. j. Loz. xij. dicit apo-
stolus. Videm⁹ nūc per speculū
in enigmate. ⁊ loq̄tur per cogni-
tionē fidei. ergo fides est visio
⁊ id qd̄ creditur videt. ¶ Tertio
sic. lumē fidei sic se habet ad ar-
ticulos fidei sicut lumen natura-
le ad p̄ncipia naturaliter cogni-
ta. sed lumē naturale facit p̄nci-
cipia per se nota. ergo etiam lu-
men fidei facit videre articulos
fidei. ¶ In oppositū est ap̄ls di-
cens ad Heb. xj. Fides est argu-
mentū nō apparētū. ergo fides
nō est de visis. ¶ R̄spondeo dicēdū
fm sc̄tū thomā in. iij. C. vi. xij.
q. j. art. ij. q. j. q̄ visio p̄prie lo-
quendo est actus sensus visus.
sed p̄pter nobilitatē istius sensus
translatū est nomen visionis
ad actus aliarum potentiarū co-
gnitiuarum fm similitudinē ad
sensem visus. potest ergo atten-
di similitudo q̄tuz ad genus co-
gnitionis tm̄. et sic largo modo
⁊ improprie omnis cognitio vi-
sio dicitur. ⁊ fm hoc fides est de
visis. Potest etiam vltcrius at-